

Blagor Tebi, blagi Andrej! Našel si pokoj in mir, kojega si tu zastonj iskal ter uživaš plačilo v rajskih višavah za vse grenke ure, ki si jih preživel v tej solzni dolini!

„Pač blagor, blagor Tebi,
Tam dobro je za Te!“

— — — — —

Naši dopisi.

Iz Ljubljane. († A. Praprotnik.) Dne 4. t. m. je bila sv. maša zadušnica za pokojnega A. Praprotnika v župni cerkvi sv. Petra v Ljubljani, ko je daroval č. g. župnik M. Malenšek ob azistenci domačih gospodov kapelanov. Maše so se udeležili poleg obitelji in bližnjih sorodnikov pokojnika tudi mestni učitelji in mnogo tovarišev z dežele, med njimi tudi ud c. kr. dež. šolskega sveta g. nadučitelj Iv. Pezdíč. Ko so pevci pod vodstvom g. Adamiča zapeli tužno doneč P. Angelik Hribarjev „Requiem“, so nam solze zalivale obraz, spominjajoč se preblagega pokojnika, kajti z njim izgubili smo najzaslužnejšega slovenskega ljudskega učitelja. Poleg obitelji, ga bodo pogrešali tudi reveži, kajti nikdar ni šel mimo prosjaka, da bi mu ne bil podaril par krajcarjev. Narod slovenski izgubil je s Praprotnikom najzvestejšega sina in katoliška cerkev pa naj bolj udanega vernika. Med njegovimi raznimi in mnogobrojnimi lastnostmi in čednostmi, ga je dičila posebno tudi ta, da je razumel kot šolski vodja podredjeno mu učiteljstvo v najlepši slogi voditi, kajti pod njegovim vodstvom je ni bilo nikdar nesloge med učiteljstvom. Vsi so ga ljubili, prav kakor svojega blagohotnega očeta. Posnemajmo ga!

Kako je A. Praprotnik živel za šolo, nam pričajo še zadnji dnevi njegovega življenja, ko je ležal v nezavesti. Ves ta čas je govoril vedno o šoli ter poučeval v duhu nedolžne otročičke. Predno je postal nezavesten, se je pustil še jedenkrat izpovedati in prevideti. In ko je prejel sv. popotnico je zadovoljno vzdihnil: „Gospod, zdaj pa lahko pustiš svojega hlapca umreti!“

Preginljivo se je poslavljaj tudi od svojih otrok. Vsakemu posebej je dal še zadnji nauk ter na to vsacega posebej blagoslovil, zagotavljač vse, da bode duh njegov vedno med njimi. Iskreno se je poslovil tudi od svojega brata Franceta ter mu iz dna srca izdihnil: Francé, Bog te obvaruj! To so bile zadnje njegove besede.

Praprotnik je bil v življenji posebno vnet čestilec Marijin. Za časa bolezni je vedno molil litanije Matere Božje. Zato mu je pa Ona tudi izprosila srečno in lahko zadnjo uro. Jel je nekoliko bolj tiho in redkeje dihati in brez posebnega trpljenja je mirno v Gospodu zaspal — v rokah svoje najstarejše hčerke Marice.

Bodi mir in pokoj njega blagi in plemeniti duši!

Vestnik.

Društvu za zgradbo učiteljskega konvikta je podaril učitelj, ki ne mara imenovan biti, namesto venca A. Praprotniku 10 K. Tovariši! Prepričani smo, da bi marsikdo rad položil na Praprotnikov grob kako cvetljico in še marsikdo bi se bil rad udeležil njegovega pogreba, pa mu oddaljenost od Ljubljane in druge razmere tega niso dopuščale. Gotovo se pa dostojneje in lepše ne moremo spominjati pokojnega našega voditelja, če darujemo njemu v spomin par kron za učiteljski konvikt. Mi bodedo imena darovateljev objavljali v svojem listu.

Uredn.

Praprotnikov nagrobni spomenik. Med udi slovenskega učiteljskega društva se je porodila prelepa misel, da bi postavili pokojnemu A. Praprotniku primeren nagrobni spomenik. V ta namen se bode odbor „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“ obrnil na posamezna okrajna učiteljska društva in na razna druga narodna društva, pri kojih je A. Praprotnik deloval, za podporo. Naša dolžnost je, da možu, ki je deloval za vse slovensko učiteljstvo, tudi postavimo primeren nagrobni spomenik; saj s tem, če častimo in proslavljamo svoje zaslužne tovariše, častimo tudi sami sebe! Na delo tedaj — — —!

Praprotnikova spominska plošča v njegovi rojstni hiši. Če bi kaj preostajalo od zbirke za Praprotnikov nagrobni spomenik, nameravamo pa porabiti za „spominsko ploščo“, kojo bi mu uzidalo „Slovensko učiteljsko društvo“ v njegovi rojstni hiši v Podbrezjah na Gorenjskem v velikih počitnicah prihodnjega leta. Mislamo, da bi lepše ne mogli proslaviti imena moža, ki je vse svoje življenje žrtvoval v blagor slovenske ljudske šole in slovenske domovine. S tem pa bi pokazali svetu, da se slovenski učitelji zavedamo svoje narodnosti — svojih dolžnostij, kajti narod, ki svojih veljavnih mož ne spoštuje, ni vreden, da se mu rode. In prav radi tega se dajmo slovenski učitelji vredne skazati, da se nam je porodil mož, kakoršen je bil Andrej Praprotnik.

Praprotniku v spomin so za „učiteljski konvikt“ darovali gospici Arko Ivana, Vičić Amalija ter gg.: Hudovernik Matija in Jaklič Ivan, učitelji v Dobrepoljah 5 K. Živeli darovatelji in nasledniki!

Praprotnikova slika. Da ostane naš prvoboritelj slovenskemu učiteljstvu v trajnem spominu, smo naročili v ta namen na Dunaji njegovo sliko, kojo prinaša današnji naš list. Pustili smo tudi to sliko ponatisniti na lepem karton-papirju. Prepričani smo, da smo vstregli s tem vsemu slovenskemu učiteljstvu, kajti trdno pričakujemo, da ga ni tovariša med nami, kojega sobe bi ne kinčala Praprotnikova slika.

Sožalje. Praprotnik je bil priljubljen in čisan pri vseh slovanskih učiteljih. Temu dokaz so razni sožaljni telegrami, ki so nam došli iz raznih krajev, kjer bivajo naši slovanski tovariši. Hrvatski ped. književni zbor je pa izrazil svoje sočutje pismeno ter nas naprosil, da obvestimo o tem slovensko učiteljstvo. Glasi se:

Hrvatski ped.-književni zbor je bolnim srcem primio vijest, da je njegov pravi član a Vaš iskreni drug te požrtvovalni radnik na školskom polju Andrej Praprotnik izdahnou svoju plemenitu dušu.

Hrv. ped.-književni zbor Vas ovime lijepo moli, da budete tumačem njegove iskrene sućuti, te da supruzi i ostalim milim i dragima pokojnika, njegovoj rodbini i ljubljanskim učiteljima u ime njegovo izrazite iskreno sožaljenje. Izvolite ih u ime ovoga zbora utješiti, da smo svi umrli; da su nedokučive odluke božje, pak da im je neumrli pokojnik radeci na prosvjetem polju ljubavi i najvećim marom, ostavio lijep glas i spomen. Bog ih utješio, a pokojnomu Andriji kliče zbor: Slava! Vječna mu spomen mestu hrvatskim i slovanskim učiteljstvom!

A Vi izvolite primiti izraz odličnoga poštovanja i veliku zahvalu za tužnu misiju, koju ćete blagohotno obaviti u ime ped. zbora.

U Zagrebu, 28. lipnja 1895.

Zahvala. Za ljubeznivo sočutje, koje se nam je mej boleznijo in o priliki neizrečno bridke izgube, našega sedaj v Bogu počivajočega, nepozabnega, predragoga nam očeta, iziroma brata, blagorodnega gospoda Andreja Praprotnika, šolskega ravnatelja v p. omejitelja zlatega križca s krono za zasluge, častnega člana mnogih učiteljskih društev odbornika „Matice Slovenske“, meščana ljubljanskega i. t. d., od vseh strani na tako blagodejen, tolažljiv način izkazovalo, izrekamo s tem svojo najglobokejšo iskreno zahvalo. Zlasti se zahvaljujemo plemenitim darovalcem prekrasnih vencev, vsem onim, ki so pokojniku izkazali zadnjo čast, spremivši ga do pokopališča, v prvi vrsti prečastitej duhovščini, visokemu deželnemu šolskemu svetu, gospodom profesorjem, učiteljem in gđc. učiteljicam, ki so od blizu in daleč prihiteli, ljubljanskim ljudskim šolam in njih gg. voditeljem, gg. pevcem za ginjaive žalostinke in raznim deputacijam. *Zalujoči ostali.*

Letošnja okrajna učiteljska konferencija za litijski šolski okraj bode v sredo dne 17. (sedemnajstega) mal. srpana 1895 v šolskem poslopju v Litiji.

Začetek je točno ob 9. uri dopoldne.

Okrajna učiteljska konferencija za ljudske šole krškega šolskega okraja bode v sredo dne 31. mal. srpana 1895 v šolskem poslopju v Krškem ob 9. uri dopoldne.

Vabilo. Letošnji občni zbor „Pedagogijskega društva“ bode dne 31. mal. srpana ob 3. uri popoldne na vrtu g. Gregoriča v Krškem. Spored: 1. Poročilo o druš-

venem delovanju. 2. Pregled letnega računa in volitev treh pregledovalcev računa. 3. Volitev odbora. 4. Določitev letnine.

K obilni vdeležbi vabi uljudno

odbor.

Vabilo k občenemu zborovanju učiteljskega društva za postojnski šolski okraj dne 6. vel. srpana t. l. ob 10. uri predpoludne na Razdrtem v šoli s tem-le vspešdom: 1. Predsednikov nagovor. 2. Sadjarstvo v ljudski šoli. (Predava M. Kalan.) 3. Uporaba Fettich-Frankheimovega zemljevida za postojnski šolski okraj. (Poroča R. Hrovat.) 4. Tajnikovo poročilo. 5. Blagajnikovo poročilo. 6. Volitev novega odbora. 7. Posamezni nasveti.

K mnogobrojni udeležbi uljudno vabi

odbor.

Okrajna učiteljska konferencija za radovljski okraj vršila se bode dne 31. mal. srpana t. l. v šolskem poslopju v Kropi.

Vabilo k slavnosti odkritja spominske plošče umrlemu nadučitelju, bivšemu predsedniku učiteljskega društva za radovljski okraj, gospodu Marku Kovšcu v Kropi, ki se bode vršila v dan okrajne učiteljske konferencije 31. mal. srpana t. l. in sicer z naslednjim vspešdom:

1. Ob 8. uri zjutraj sv. maša zadušnica v župni cerkvi v Kropi.

2. Po maši obisk groba pokojnikovega, na kojem se bode zapela žalostinka.

3. Slavnostni govor c. kr. okrajnega šolskega nadzornika in prof. g. Fr. Levca in odkritje spominske plošče v šolskem poslopju v Kropi.

4. Po končanej okrajnej učiteljskej konferenciji skupni obed v gostilnici g. J. Jalena v Kropi.

Pokojni nadučitelj Marka Kovšca v Kropi bil je mož vrlo krepkega značaja in izboren zagovornik našega stanu. Radi tega je pričakovati, da se udeleži te slavnosti v mnogobrojnem številu tudi p. n. učiteljstvo drugih okrajev, v kar ga uljudno vabi

odbor učiteljskega društva za radovljski okraj.

Za učiteljski konvikt so nabrali učitelji postojnskega okraja pri okrajni učiteljski konferenciji dne 10. t. m. 30 K, katere je poslal g. okrajni šolski nadzornik J. Thuma. Živeli vrli darovalci in njih nasledniki!

Uradni razpisi učiteljskih služeb.

Št. 576

o. š. sv. V logaškem šolskem okraju se razpisujejo v stalno, oziroma začasno namestitve te-le službe:

1. Drugo mesto na dvorazrednici v Spodnji Idriji s prijemki IV. plač. razreda. — Drugo učno mesto v Črnem Vrhu s prijemki IV. plač. razreda. — Tretje učno mesto v Zireh s prijemki IV. plač. razreda.

Prošnje do 3. vel. srpana t. l.

C. kr. okrajni šolski svet v Logatci, dne 29. mal. srpana 1895.

Št. 717

o. š. sv. Na jednorazrednici v Zalemlogu pri Železnikih je stalno ali tudi začasno popolniti v IV. plačilni razred uvrsteno mesto učitelja-voditelja z opravnino 30 gld. in prostim stanovanjem.

Obrok za prošnje do dne 3. vel. srpana 1895.

C. kr. okrajni šolski svet v Kranji, dne 28. roznika 1895.

Št. 718

o. š. sv. Na jednorazrednici v Goričah je stalno ali tudi začasno popolniti v IV. plačilni razred uvrsteno mesto učitelja-voditelja z opravnino 30 gld. in s prostim stanovanjem.

Obrok za prošnje do dne 3. vel. srpana 1895.

C. kr. okrajni šolski svet v Kranji, dne 28. roznika 1895.

Št. 462

o. š. sv. Na dvorazrednici na Vačah je stalno ali začasno popolniti drugo učno mesto s prijemki IV. plačilnega razreda.

Prošnje do 10. vel. srpana t. l.

C. kr. okrajni šolski svet v Litiji, dne 10. mal. srpana 1895.